

השיעור השבועי

של הגאון רבי משה יוחאי רז שליט"א | רב ק"ק תפילה למשה' וראש כולל 'פלא יועץ' לוד

תקנת קריאת התורה בשבת

מידי יום ראשון בשעה 20:00 | בית הכנסת 'תפילה למשה' רחוב המצביאים 5, לוד

נושאי השיעור:

◊ זמן קריאת התורה כמעמד הר סיני ◊ טעם לנתינת התיבה באמצע בית הכנסת ◊ מקור תקנת קריאת התורה
◊ מי הם "הנביאים" שתקנו לקרוא בתורה ◊ אם קריאת שמע נחשבת כלימוד תורה ◊ ברכת התורה לנער בליל
כניסתו למצוות ◊ תקנת קריאת התורה שילמדו מתוך הכתב ◊ לברך ברכת הלכנה מתוך סידור ◊ למה החשש
דוקא בשלשה ימים ללא תורה ◊ התורה מגינה ומצילה ◊ סיום התורה פעם בשנה ◊ מי תיקן מניין שבעה עולים
◊ טעם תקנת שבעה עולים ◊ רמז למנין העולים – לקח טו"ב ◊ קריאת התורה מעוררת אהבת ה'

- דורשי רשומות אמרו "אין מים אלא תורה", שנאמר 'הוי כל צמא לכו למים'. כיון שהלכו שלשת ימים בלי תורה, נלאו - כלומר התעייפו ונחלשו מהתורה. לכן עמדו נביאים שביניהם ותקנו שלא יעברו עליהם שלשה ימים בלי קריאה בתורה, ולכן יקראו בתורה בשבת, יפסיקו באחד בשבת, יקראו ביום שני ויפסיקו שלישי ורביעי, ויקראו בחמישי ויפסיקו בערב שבת, וכל זאת "כדי שלא ילינו שלשה ימים בלא תורה". והענין הזה מוזכר גם גם בפסיקתא זוטרתא (שמות פרק טו).

מי הם "הנביאים" שתקנו לקרוא בתורה

ד. והנה אותם "הנביאים" שנזכרו בגמרא מסתבר שהכונה למשה רבנו שהיה אדון לכל הנביאים, והוא היה באותו הזמן, וכך פירש הרמב"ם (הלכות תפילה פ"ב ה"א), שכתב "משה רבינו תיקן להם לישראל שיהיו קורין בתורה ברבים בשבת ובשני ובחמישי בשחרית, כדי שלא יהיו שלשה ימים בלא שמיעת תורה". ולפי זה הלשון קצת מוקשת למה לא הזכירו מפורש את משה רבינו, לכאורה היה יותר פשוט לומר: עמד משה רבינו ותיקן. כמו שיש כמה פעמים בתלמוד, למשל במסכת ברכות (דף מה: מה:). משה תקן לישראל ברכת הזן, ובמסכת מגילה (ד. לב.) משה תיקן לישראל שיהיו שואלין ודורשין בהלכות המועדים. ומדוע כאן נזכר באופן כללי "הנביאים", ובפרט שאין מי שיכול לתקן משהו בזמן שמשה רבינו קיים ועומד לפנייהם. (ומרן בכסף משנה כתב: וכלפי מה שאמרו עמדו נביאים ותקנו, כתב רבנו - הרמב"ם) משה רבנו ע"ה, שהוא היה הנביא הגדול וכל נביאים שבדור בית דינו הוא, ועוד שלא עשו דבר אלא בהסכמתו וא"כ אליו ראוי לייחס הענין).

זמן קריאת התורה כמעמד הר סיני

א. שבוע טוב, נתחיל היום בס"ד ללמוד על ענין קריאת התורה בשבת, וסימנא מילתא היא שהשבוע היה חג השבועות, זמן מתן תורתנו, והזוהר הקדוש (ויקהל דף רו.) אומר שכאשר מניחים את ספר התורה על התיבה, התיבה היא כמו הר סיני והספר תורה זה כמו לוחות הברית, וכאשר השליח ציבור קורא בתורה כביכול באותו זמן שומעים את עשרת הדיברות. ולכן אמרו שם שצריך לעמוד באימה בדחילו ברתת ובזיע, ולכוין כאילו נמצאים באותה שעה על הר סיני, וזה לשון הזוהר: "כד סליק ספר תורה לתמן, כדין בעאן כל עמא לסדרא גרמייהו לתתא באימתא בדחילו ברתת בזיע, ולכוונא לבייהו כמה דהשתא קיימין על טורא דסיני לקבלא אורייתא, ויהון צייתין וירכון אודנייהו, ולית רשו לעמא למפתח פומיהון אפילו במילי דאורייתא, וכל שכן במלה אחרא, אלא כלהו באימתא כמאן דלית ליה פומא". ע"כ. כלומר בזמן הקריאה אפילו לא ללמוד תורה וכל שכן לא לדבר דברים בטלים, כאילו אין לאדם פה!. וכמו שהיה בהר סיני שציפור לא פרח ושור לא געה אלא היה שקט גמור קול דממה דקה.

טעם לנתינת התיבה באמצע בית הכנסת

ב. מטעם זה כתב הגאון רבי יהודה אסאד בשו"ת יהודה יעלה (ח"א סימן ג) לתת טעם להעמדת התיבה של הספר תורה במרכז בית הכנסת, "משום דקריאת התורה דומיא דקבלתה בסיני בעינן, שהיו ישראל מקיפים ההר סביב והתורה באמצע על גביהם".

מקור תקנת קריאת התורה

ג. מקור התקנה מופיע במסכת בבא קמא (דף פב.) שם רבותינו דרשו את הפסוק: "וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים"

פרנס הגלילין

להנצחות ע"ג הגלילין ניתן לפנות:

058-764-7844

ולמדו תורה, וביום של הגיור אחרי שסיימו את הגיור, הוא בא לקרוא קריאת שמע בהתרגשות, ואז הרב עובדיה אמר לו, תגיד ברכות התורה, ענה לו הגר, כבר התפללתי היום בבוקר, הלכתי לבית הכנסת הנחתי תפילין, אמר לו הרב: בבוקר היית גוי, עכשיו אתה התגיירת... זאת אומרת שאדם שבירך בזמן שהוא פטור זה לא מועיל לו כשהוא מחוייב, ולהבדיל גם כאן, כשהילד בירך בבוקר הוא היה פטור ועכשיו הוא מחוייב במצוות, ולכן צריך לברך ברכות התורה בזמן צאת הכוכבים וככה הוא יוכל ללמוד ולקרוא קריאת שמע.

ח. ואמנם יש שנתנו לזה פתרון אחר, שאם הוא מתפלל ערבית מיד בזמן אז יכול לכוון בברכת 'אהבת עולם' לפטור את ברכות התורה, אבל צריך לשים לב לפי דברי הירושלמי שהוא יהיה מוכרח ללמוד אחרי התפילה, כי קריאת שמע לא תעלה לו לשם לימוד. ועלולה להיות בעיה, כי יכול להיות שאגב טרדתו ישכח ללמוד. ועוד שאם הוא לא מתפלל מיד בזמן אלא יותר מאוחר, אז איך הוא יוכל ללמוד עד אז, וגם הלא בתפילת ערבית יש פסוקים לפני התפילה. ולכן יותר נכון לברך ברכות התורה בנפרד וילמד משהו וככה יצא מידי ספקות. (ראה אריכות בזה למו"א שליט"א בשו"ת מציון אורה ח"א סימן ב).

תקנת קריאת התורה שילמדו מתוך הכתב

ט. נחזור לענין, הפרי מגדים תירץ שם תירוצו נוסף שתקנת משה רבנו היתה שלא ילכו שלשה ימים בלי לימוד תורה מן הכתב. וקריאת שמע מצוי שאדם קורא בעל פה כי שגורה על לשונו. וכשאדם לומד מהספר אז הדברים יותר נחקקים בדעתו כידוע.

לברך ברכת הלבנה מתוך סידור

י. ואגב, יש דבר מעניין שכתב רבנו חיים פאלאג'י בספר כף החיים (סימן לה אות ד) בענין לימוד מתוך ספר, בגמרא עירובין (דף סה.) כתוב: לא אברי סיהרא אלא לגירסא, כלומר שהירח לא נברא אלא כדי ללמוד לאורו. והרי מי היום לומד מתוך ספר לאור הירח? אז הוא כותב שכדי לקיים את דברי הגמרא הזאת ראוי לברך את ברכת הלבנה מתוך סידור, ויהיה נחשב שלמד לאור הירח ואז מקיים את דברי הגמרא לפחות פעם בחודש.

למה החשש דוקא בשלשה ימים ללא תורה

יא. מה באמת הסיבה שדוקא אחרי שלשה ימים עם ישראל נלאו מהתורה, למה לא ביומיים או שבוע. כתוב בספר הכלבו (סימן כ) שכל מי שעומד שלושה ימים בלי תורה, חלילה אויביו נופלים עליו. ומאיפה למדנו זאת, שהרי אחרי הענין בתורה שנזכר הפסוק "וילכו שלוש ימים במדבר ולא מצאו מים", מיד לאחר מכן כתוב "ויבוא עמלק וילחם ישראל ברפידים", שמכיון שהלכו בלי מים שהם התורה ורפו ידיהם מן התורה בא עליהם עמלק.

ה. וראיתי שרבנו יוסף חיים בספר "בן יהודע" (ב"ק שם) הקשה כן, וכתב לפרש שהכונה לנביאים שאחרי דורו של משה רבנו, שאחרי שראו את הפסוק "וילכו שלשה ימים" וכו' שנדרש אין מים אלא תורה, לכן נתעוררו לתקן תקנה זו שיהיו קוראים בתורה. וזה חידוש גדול לפרש כן אחרי דברי הרמב"ם, אם כי הקושיא באמת חזקה. אחר כך ראיתי שכבר קדם לו הגאון רבי אברהם חיים שור בספר "תורת חיים" (ב"ק שם) והוא כתב לזה עוד הכרח שהרי עד יום פטירת משה רבינו לא נשלמה כתיבת הספר תורה, ואיך קראו בספר תורה שאינו שלם, אלא על כרחך שתקנה זו רק אחרי פטירת משה רבינו.

אם קריאת שמע נחשבת כלימוד תורה

ו. הפרי מגדים (סימן קלד א"א סק"א) הקשה על מה שנאמר שהלכו שלשה ימים ללא תורה, הרי בכל יום קוראים קריאת שמע שהיא עצמה תורה. ותירץ שיש צורך בעסק תורה לשם לימוד בנוסף לקריאת שמע. ואחי הג"ר פנחס רו שליט"א בספר לעשות את השבת (ח"ג פרק י הערה א) כתב סיוע לתירוץ זה מדברי הבית יוסף (סימן מז) לענין ברכות התורה, ששם הביא הבית יוסף את דברי הירושלמי במסכת ברכות (פ"א ה"ה) שאומר שמי שרוצה לצאת ידי ברכת התורה בברכת אהבת עולם, וזה יכול להיות למשל אם אדם לא בירך ברכות התורה לפני תפילת שחרית, ונזכר באמצע ברכת יוצר, אז כשמברך "אהבת עולם אהבתנו" יכוין לצאת בזה ידי חובת ברכת התורה, ואמרו בירושלמי: "והוא ששנה על אתר". כלומר כל זה יועיל בתנאי שילמד מיד לאחר התפילה. והקשה הבית יוסף מדוע צריך ללמוד, הרי מיד אחרי ברכת אהבת עולם אנחנו קוראים את קריאת שמע, שהיא פסוקי תורה, וזה עצמו יהא נחשב לימוד תורה. וכתב בתירוץ ראשון שהירושלמי דיבר במי שלא קרא ק"ש אחרי ברכת אהבת עולם. ותירוץ נוסף, שקריאת שמע של התפילה אינה נחשבת לימוד תורה לענין זה, כי היא באה מדין תפילה ותחנונים, ולא מדין לימוד תורה. ומכאן סיוע לתירוץ הפמ"ג שקריאת שמע לא תועיל ללימוד תורה.

ברכת התורה לנער בליל כניסתו למצוות

ז. מזה יש ללמוד הלכה חשובה, ילד שנכנס לעול מצוות, אז החיוב שלו במצוות מתחיל בכניסת ליל י"ג, והנה אם הוא רוצה ללמוד אחרי צאת הכוכבים של ליל הבר מצוה או רוצה להתפלל ערבית, אז הוא צריך לפני כן לברך ברכות התורה, ולמה? כי ברכות התורה שבירך בבוקר זה היה בשעה שהיה פטור ממצוות, ולא יכול לפטור בברכות האלו את הזמן שהוא מחוייב במצוות. וכדי להבין את זה יותר נקח דוגמא ממעשה ששמעתי מהרב עובדיה זצ"ל שבזמן שהיה דיין באו אליו משפחה של גויים והתגיירו, והם מאהבת התורה והמצוות היו מתפללים יום יום עוד לפני הגיור, והילדים שלו גידלו פאות

נותנת חיים לעושה בעולם הזה ובעולם הבא, עץ חיים היא למחזיקים בה.

סיום התורה פעם בשנה

טו. בזמן הגמרא היה נהוג בארץ ישראל לסיים את התורה אחת לשלוש שנים, כל שבת קראו בערך שליש ממה שאנחנו קוראים כיום. וזה מובא במסכת מגילה (דף כט:) "בני מערבא מסקי לאורייתא בתלת שני", ורש"י מפרש שהם מסיימים את חמשת חומשי תורה פעם בשלוש שנים. (ובתנ"ך קורן בצד הפנימי של הדפים יש חלוקה שונה של הפרקים וזה לפי הסדר ההוא). והרמב"ם (הלכות תפילה פי"ג ה"א) מביא את שתי השיטות, וקובע שהמנהג הפשוט כיום הוא לסיים את התורה פעם בשנה, החל מ"שבת בראשית" שהיא השבת שאחרי סוכות ומסיימים את התורה מידי שנה ביום שמחת תורה.

מי תיקן מניין שבעה עולים

טז. הגמרא בבבא קמא (פב.) מקשה על מ"ש שם שעזרא תיקן את הקריאה בשני ובחמישי, שהרי היא כבר הייתה מתוקנת על ידי הנביאים שהזכרנו וכפי שלמדנו מהפסוק 'וילכו שלושת ימים במדבר ולא מצאו מים'. הגמרא מתרצת שבתחילה (מתקנת משה והנביאים) תקנו שיעלה אדם אחד ויקרא שלושה פסוקים, או שלושה אנשים שיקראו שלושה פסוקים, כל אחד יקרא פסוק אחד. והטעם לשלושה דוקא הוא כנגד כהנים לויים וישראלים. ועזרא בא ותיקן שיעלו שלושה אנשים ויקראו לכל הפחות עשרה פסוקים, וזה כנגד עשרה בטלנים (שהם נמצאים תמיד בבית הכנסת). ויוצא שלפי האופן הראשון תקנת משה היתה שיקרא אחד מישראל בס"ת, ולא תיקן את מנין העולים ולפי האופן השני תקנת משה היתה גם על מנין העולים שבשני וחמישי, ועזרא תיקן את מנין הפסוקים. ויש בזה מחלוקת בפוסקים, יש הסוברים שמשה תיקן את מניין העולים בשבת, ועזרא תיקן את מניין העולים בשני ובחמישי (המגן אברהם סימן קלה, בדעת הרמב"ם והרי"ף). ויש הסוברים שמשה תיקן רק את עצם הקריאה, ועזרא תיקן את מניין העולים בכל ימי הקריאה, כולל שבת (המאירי, וכן פירוש בספר מראה הנוגה בדעת הרמב"ם). ומדברי הרי"ף עצמו (בבא קמא ל.) נראה שנוטה לומר שתקנת העולים בשני וחמישי היתה כבר ממש, ויתכן שגם בשבת. ונתבאר יפה בספר לעשות את השבת (שם).

טעם תקנת שבעה עולים

יז. הטעם לתקנת שבעה עולים בשבת מבואר במסכת מגילה (דף כא.) שאמרו במשנה: בשני וחמישי, בשבת במנחה - קורין שלשה. בראשי חודשים ובחולו של מועד - קורין ארבעה. ביום טוב - חמשה. ביום הכפורים - ששה. בשבת - שבעה. ובגמרא (שם ע"ב) ביארו הטעם שצריך שיהיו לכל הפחות שלשה עולים:

יב. וביתר ביאור כתב בספר "תורת חיים" (ב"ק פב.) על פי הגמרא במסכת קידושין (דף ל:) יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומתחדש עליו בכל יום ומבקש להמיתו, כלומר היצר של אתמול זה לא היצר של היום, כל יום הוא בא לאדם מכיוון אחר, ב"תחפושת" אחרת ועם שם אחר, וזה הכונה בדברי הגמרא (סוכה נב.) שיש ליצר הרע שבע שמות, כל יום הוא מחליף שם ומפתה את האדם מכיוון אחר, כמו שראינו בדרך לעקדת יצחק, שהשטן נדמה להם פעם כזקן ופעם כבחור, פעם כהר ופעם כנחל... ומה הפתרון ליצר הרע? "בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין", התורה היא הדבר היחיד שנגד היצר הרע. והנה כאשר יום או יומיים נחלש האדם מהתורה אז עדיין יוכל על היצר, אבל אם שלשה ימים לא עסק בתורה, אזי "בתלת זימני הוי חזקה" כי "החוט המשולש לא במהרה ינתק", ואז כבר קשה לבטל את היצר, וכיון דדש דש.

יג. בספר בן יהוידע (בבא קמא פב.) מוסיף לבאר על פי מ"ש בסוכה (דף נב:) אמר רבא, יצר הרע בתחלה קראו הנביא בשם 'הלך', ואחרי זה קראו 'אורח', ולבסוף קראו 'בעל הבית'. כלומר שהיצר הרע מתפתח מ"הלך" בעלמא ל"אורח", ולבסוף ל"בעל הבית". ואם יהיה האדם ללא תורה שלשה ימים אזי היצר הרע יכול להגיע למדרגת "בעל הבית", ואז קשה לסלקו. והוא נותן לזה רמז שהימים שאין בהם קריאת התורה הם דאג"ו - רמז לכך שבימים אלו דאגו ממלחמת היצר הרע, כי אין בהם ספר תורה.

התורה מגינה ומצילה

יד. מזה נלמד מה זה הכח של לימוד התורה, לצערנו הרב נושבות רוחות לא טובות פה בארץ על ידי אנשים ששונאים את התורה והם שונאים גם את עם ישראל... ובכל יום ויום מתעוללים על לומדי התורה ובני הישיבות הקדושות, רחמנא ליצלן. אבל חבל להם על הזמן, כי לעולם לא יוכלו על התורה, קול התורה ימשיך להדהד, ועולם התורה ימשיך לפרוח ולגדול. יתבטלו הבג"ץ ויתבטלו אלף כמותם ולא יבטל העולם שעה אחת מן התורה. צריך לזכור ולהזכיר לכולם שאלו שלומדים תורה הם מחזיקים ומעמידים את העולם, וזה היה דבר ידוע בכל הדורות, ודוד המלך אמר בזכות מי עומדות היו רגלינו במלחמה? בזכות 'בשעריך ירושלים' שיושבים ללמוד תורה (מכות י.), וצריך להזהר מהשיח הנוראי הזה של הזלזול בלומדי תורה, לדעת את כח התורה כי רב הוא. ולכן כל אחד ואחד יקבע לו זמן ללימוד התורה, כל אדם לפי כחו ולפי הזמן שבידו, וכשאדם לומד אפילו כמה דקות ביום, מתקיים בו 'טעמו וראו כי טוב' ואז הוא מוסיף והולך בלימוד התורה. יש אנשים אצלו בבית הכנסת שעומדים לסיים את כל הש"ס בזכות שקבעו עיתים לתורה זמן קצר כל יום, ואיזה שמחה זה כשאדם הולך ומתקדם בתורה. גדולה תורה שהיא

'הפך בה והפך בה דכלא בה'

כב. ונסיים בדברי זירוז נפלאים שכתב רבנו משה בן מכיר בספר סדר היום (סדר קריאת התורה בשבת) ואלו דבריו: ואפילו מי שקרא הפרשה ועבר עליה כמה פעמים, ואפילו הוא תלמיד חכם, ואפילו שהוא עוסק בדברי תורה, ראוי לו לבטל בעוד שהחזן קורא בספר תורה שהוא כתוב כהלכתו, וכל התורה כולה שמותיו של הקדוש ברוך הוא, ואין לנו בעולם הזה ובבא כי אם אותם הדברים שכתובים בו, והם קיימים וחזקים לעולמי עד, מהם ובהם משתלשלים כל העולמות כולם, והם קיום והעמדה לכל כללות הבריאה כולה, והיא כלל לכל התורות וכל החכמות, ואין שום דבר בעולם חוץ ממנה שלא תמצא בה, ולא דבר רק הוא, ואם רק הוא ממנו מקוצר דעתנו וממיעוט השגתנו שאין אנו מבינים ספורי אמריה ורמזי דקדוקיה הנחמדים מזהב ומפז רב, וכל בעל נפש ראוי לו להשגיח בזה ולכבדה בכל האפשרות. ע"כ.

כג. יה"ר שה' יתברך ישמור על עמו ישראל בכל מקום שהם, ויגן על כל החיילים בכל מקום שנמצאים, וכל טיל שהמחבלים ירצו לירות, ישוב עליהם בראשם, כמ"ש "חרבם תבא בלבם וקשתותם תשברנה", וזכות התורה תעמוד לנו ולכל ישראל לגאולה השלימה ולביאת משיח צדקנו ברחמים. אכ"ר.

יצא לאור עולם הספר הנפלא

תורת המעקה

כל עניני מעקה להלכה ולמעשה

מאת מרן ראש הישיבה

הגאון הרב אלעזר זאב רז שליט"א

ניתן להשיג במשרדי הישיבה: 052-764-7188

הפצה בלוד: 053-418-0626

תרוימה לאוצ"ס ובתי מדרש בטלפונים הנ"ל

1. כנגד תורה נביאים וכתובים. 2. כנגד כהנים לויים וישראלים. ושם (דף כב:) ביארו טעם ההוספה על מנין שלשה עולים, שכל יום שיש לו תוספת על חבירו מוסיפים עולה, הלכך, בראש חודש ומועד שיש קרבן מוסף - קורין ארבעה, ביום טוב שאסור בעשיית מלאכה - חמשה, ביום הכפורים שענוש כרת - ששה. בשבת שיש איסור סקילה יעלו שבעה.

יח. ובספר שבלי הלקט (ענין שבת סימן עז) כתב: מצאתי בתשובות הגאונים ז"ל, למה קורין בשבת בתורה שבעה? שאם יארע לו אונס לאדם שלא בא לבית הכנסת כל שבעת ימי השבוע ולא שמע 'ברכו', יאזין מפי הקורין שבע פעמים 'ברכו' ויוצא ידי חובתו. ע"כ.

רמז למנין העולים - לקח טו"ב

יט. בספר יפה ללב לרבנו יצחק פאלאג'י (חלק תשיעי, סימן קלה אות א) כתב רמז יפה למספר העולים לספר תורה במשך השבוע. בשבת עולים שמונה (עם המפטיר), במנחה של שבת שלשה, בשני וחמישי שלשה שלשה, בסך הכל שבעה עשר עולים, $(17=8+3+3+3)$, וסימנך שבוע טו"ב (17), והתורה נקראת לקח טו"ב.

קריאת התורה מעוררת אהבת ה'

כ. הזכרנו בתחילת דברינו מדברי הזוהר הקדוש על גודל קדושת הזמן של קריאת התורה, נסיף עוד מה שאמר שם רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בזה הלשון: אמר רבי שמעון, כד מפקין ספר תורה בצבורא למקרא ביה, מתפתחין תרעי שמייא דרחמין ומעוררין את האהבה לעילא. ע"כ. כלומר קריאת התורה מעוררת את אהבת ה' אלינו. והמשכיל יבין עד כמה יש להקפיד ולהזהר משיחה בטלה באותה שעה כי רבה היא.

כא. ורבנו משה חיים לוצאטו, הרמח"ל, בספר דרך ה' (ח"ד פ"ד) כתב שקריאת התורה מושכת לנו הארה גדולה, וז"ל: "ספר התורה הוא כלל מה שנמסר לנו ממנו יתברך להיותינו הוגים בו, שעל ידי זה תימשך לנו הארתו, והנה לקבל הארה זו בתמידות תקנו שנהיה הוגים בו במקלותינו בתמידות על זה הסדר, וזה מלבד ההגיון הפרטי הראוי לכל אחד בפרטו". ע"כ.

הגליון יוצא לאור על ידי

כולל "פלא יועץ"

ע"ש רבנו אליעזר פאפו זיע"א

לשונות פתות בתורה: 058-445-6041

לכל עניני הגליון: r7647844@gmail.com

GrafPrint
דפוס דיגיטלי | שלטים | סטודיו לעיצוב

08-9256712

רח' המלאכה 7, א.ת. הצפוני, לוד
www.graf-print.co.il

אחינו כל בית ישראל,
הנתונים בצרה ובשביה,
העומדים בין בים ובין
בינשה, המקום ירחם
עליהם, ויזיאו מצרה
לרוחה, ומאפלה לאורה,
ומשעבוד לגאולה, השתא
בעגלא ובזמן קריב.

עיצוב והפקה:

ספרג' 058-7647844

זמני השיעורים בשבת קודש

שעה 15:30 בית המדרש "יביע אומר"

שדרת בתי הכנסת, לוד

שעה 17:00 בית הכנסת "תפלה למשה"

רחוב המצביאים 5, לוד

השיעורים בימי החול משודרים

ב'קול הלשון': 6761*

וניתנים לצפייה ביוטיוב בערוץ שיעורי מורנו הרב

להצטרפות לתפוצת המסר היומי 054-200-3409

להזמנת מורנו הרב לשיעורים: 052-764-7188

תושבי לוד והסביבה מוזמנים

לשיעור השבועי

מאת מרנו הגאון

הרב משה יוחאי רז שליט"א

רב בית הכנסת "תפלה למשה"

ראש כולל "פלא יועץ"

בית מנחם
שעה 20:00
"תפלה למשה"

סרי
יום ראשון
רח' המצביאים 5, לוד

בנושאים הלכתיים אקטואליים

חיובים וחסמים במסר

להצטרפות לשיעורים היומיים
052-764-7188